

Fővárosi Ítéltábla,
mint másodfokú európai uniós védjegybíróóság
8.Pf.20.890/2017/7.

A Fővárosi Ítéltábla az Árva Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Árva Katalin ügyvéd) által képviselt felperes neve (....) felperesnek a Kocsis és Szénássy Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Kocsis M. Tamás ügyvéd) által képviselt T... Zrt. (....) alperes ellen védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. május 10. napján kelt 3.P.../2017/10. számú ítélete ellen az alperes 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (Ötvenezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú uniós védjegybíróóságként is eljáró Fővárosi Törvényszék ítéletével megállapította, miszerint az alperes azzal, hogy 2016. szeptember 26. napjától a „Chili TV” szóösszetételű televíziós műsorkészítés és műsorsugárzás körében használja, és a „c....tv.” domain név alatt elérhető honlapján e szolgáltatást reklámozza, bitorolja a felperes ... lajstromszámú nemzeti védjegyet, továbbá azzal, hogy a fenti megjelöléseket reklámozás, távközlési, kábeltelevíziós műsorszórási és műholdas átviteli szolgáltatások, valamint filmek gyártása, televízió programok készítése és televíziós szórakoztatás körében használja, bitorolja a felperes ... lajstromszámú európai uniós védjegyet. Kötelezte az alperest, hogy a fenti magatartásokat 15 nap alatt hagyja abba, egyben eltiltotta a „Chili TV” szóösszetétel és a „c....tv.” domain név fenti szolgáltatások körében történő használatától. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Végül kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 181.000 forint perköltséget.

A tényállás szerint a felperes a jogosultja a 2004. ...-i elsőbbségű ... lajstromszámú „TV PAPRIKA” szóvédjegynek, ami egyebek mellett a Nizzai Megállapodás szerinti 41. osztályba tartozó televíziós szórakoztatás, televíziós programok készítése szolgáltatások tekintetében áll oltalom alatt. Jogosultja továbbá a 2013....-i elsőbbségű ... lajstromszámú európai uniós védjegynek, amely többek között a 38. osztályban televíziós műsorszórás és a 41. osztályban televíziós szórakoztatás szolgáltatások körében biztosít védelmet. Utóbbi színes ábrás védjegy a „tv paprika” szóösszetételű oltalmazza akként, hogy a „paprika” szó piros színű, közönséges betűtípussal, míg a „tv” elem sárga színű, stilizált televíziós képernyőt idéző ábrában, fehér betűkkel íródott.

Az alperes „C...” név alatt 2016. szeptember 26-án indította el gasztronómiai tematikájú kábeltelevíziós csatornáját. A speciális betűtípussal írt logó a műsor televíziós képének felső

sarkában állandóan látható. Az alperes üzemelteti a televíziós csatorna „c...tv” domain alatt elérhető honlapját. A felperes 2016. október 4-én eredménytelenül szólította fel az alperest az álláspontja szerint védjegybitorló magatartás abbahagyására.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetlevél benyújtását megelőzően előterjesztett kérelmére 3.Pk..../2016/4. számú végzésével ideiglenes intézkedéssel kötelezte az alperest, hogy hagyja abba a „Chili TV” megjelölés televíziós szórakoztatás és televíziós programok készítése körében történő használatát, e szolgáltatásainak „c...tv” internetes oldalon történő reklámozását és a domain név használatát, egyben eltiltotta a megjelölés további használatától. A Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf..../2017/4. számú végzésével a döntést megváltoztatta és a kérelmet azzal az indokolással elutasította, hogy a nemzeti védjegy és a panaszolt megjelölés összetéveszthetősége nem valószínűsíthető.

A felperes megváltoztatott keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes 2016. szeptember 26. napjától bitorolja nemzeti védjegyét azzal, hogy a vele összetéveszthető „Chili TV” megjelölést használja televíziós műsorkészítés, illetve műsorsugárzás tevékenység körében, továbbá bitorolja az uniós védjegyét azzal, hogy a vele összetéveszthető „Chili TV” megjelölést használja reklámozás, távközlési, kábeltelevíziós műsorszórás, illetve műholdas átviteli szolgáltatások, filmek gyártása, televízió programok készítése és televíziós szórakoztatás tevékenységek körében, valamint mindkét védjegye vonatkozásában kérte megállapítani a bitorlást, amit az alperes azzal valósít meg, hogy 2016. május 6. napján regisztráltatta a „c...tv” domain nevet és az itt létrehozott internetes oldalon műsor-szolgáltatási tevékenységét 2016. szeptember 26. napjától reklámozza. Kérte az alperest a sérelmezett magatartások abbahagyására kötelezni, a jogsértlől eltiltani és a „c...tv” domain név használatának megszüntetésére, illetőleg a domain név törlésére kötelezni.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság a keresetet túlnyomórészt alaposnak találta. A lajstromkivonatokkal igazoltnak fogadta el, hogy a védjegyek a felperes javára oltalom alatt állnak. A képernyőfelvételek dokumentálták, hogy az alperes gasztronómiára tematizált kábelcsatornáját a képernyő felső sarkában látható, speciális betűtípussal írt „Chili TV” megjelölés alatt üzemelteti. Ezt az alperes nem vitatta, miként azt sem, hogy ő regisztráltatta és használja a csatorna „c...tv” domain név alatt elérhető honlapját a műsor-szolgáltatással kapcsolatos tájékoztatás, illetve annak reklámozása végett.

Az elsőfokú bíróság az érintett televíziós szolgáltatások bárki általi elérhetősége folytán relevánsnak a szokásos mértékben tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztót tekintette és ezen kör tudása és értékítélete felől vizsgálta az ütköző árujelzők hasonlóságát. Megállapította, hogy a panaszolt megjelölésnek méreténél, pozíciójánál és a „TV” szóelem leíró jellegénél fogva is a „Chili” szó a domináns eleme, és azonos érveléssel vezette le a „paprika” szó védjegyeken belüli dominanciáját. Vizsgálta, hogy e két szó között van-e olyan fokú konceptuális hasonlóság, amely a vizuális és fonetikai alapú formális különbségek ellenére is összetéveszthetőségre vezet azáltal, hogy az átlagfogyasztók a megjelöléseket gondolati képzettársítás útján összekeverik. Érvei szerint a „chili” szó a tipizált átlagfogyasztó számára jól ismert egy csípős fűszernövény nevét jelenti, miként számára tudottnak tekinthető az is, hogy a „chili” a trópusi vagy szubtrópusi égővön termesztett, csípős termésű paprikafajta. Ezt igazolja, hogy a W... önálló szócikként a „csillipaprika” szóösszetételt ismeri. Az alperes terhére róta, hogy noha vitatta az internetes adat bizonyító erejét, azonban a felperes bejegyzéstörténetet dokumentáló ellenbizonyításával szemben álláspontját nem támasztotta alá. A fenti értelmezés összhangban áll az M... N...ának „csili (chili)” szócikkével,

amely a szó jelentését „trópusi vagy szubtrópusi égövön termesztett, erősen csípős paprikafajta”-ként határozza meg. A kifejezés „J... N... - F...” című kiadványának 26-28. oldalain, valamint cégnévben és cégjelzésben, azonos kontextusban történő használata pedig azt igazolja, hogy a szavak az üzleti és a hétköznapi nyelvhasználatban is állandó és szokásos kapcsolatban állnak. Abból, hogy az IPSOS 2017 áprilisában végzett közvélemény-kutatásának eredménye szerint a megkérdezettek 94,8%-a említette a paprikát arra a kérdésre, hogy „Ön szerint mi a chili?” a törvényszék arra következtetett, hogy a „chili” és a „paprika” kifejezések nem csak rokonértelműek, de elválaszthatatlan fogalmi egységben állnak, a válaszadók több mint fele (56,6%) lényegében szinonimaként használja őket. Mindezek alapján bizonyítottan fogadta el, hogy az átlagos fogyasztó tudatában a „chili” kifejezés minden további gondolkodás igénye nélkül idézi fel a „paprika” szót.

A törvényszék kitért rá, hogy az Európai Unió Bíróságának (Bíróság) releváns jogértelmezései alapján a bitorláshoz annak reális esélye is fenn kell álljon, hogy a fogyasztóban az a képzet alakulhat ki, hogy az érintett áruk vagy szolgáltatások ugyanattól vagy gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak. Indokolása szerint az alperes téves értelmet tulajdonított a felhívott jogértelmezéseknek, mert azok nem támasztanak olyan követelményt, hogy a fogyasztónak név szerint kell tudnia felidézni a védjegy, illetve a panaszolt megjelölés mögött álló vállalkozásokat. Ezzel szemben a gazdasági kapcsolatok létezése abban az esetben vélelmezhető (C-9/93 Ideal Standard döntés 34. pont), ha a fogyasztók feltételezhetik, hogy az áruk és szolgáltatások forgalmazására a védjegy jogosultjának ellenőrzése alatt kerül sor, és amennyiben ez az ügy összes körülménye alapján megállapítható lehet arra következtetni, hogy a fogyasztó a felek közti gazdasági kapcsolatot vélelmez. Az elsőfokú bíróság az összetéveszthetőséget erősítő körülménynek találta, hogy az alperes pontosan azon televíziós műsorkészítés, műsorsugárzás és szórakoztatás szolgáltatások körében használja a megjelölést, amelyekre a védjegytartalmak kiterjednek. Azt is értékelte, hogy a felek szolgáltatásai (csatornái) közti választás csekély figyelem mellett is történhet. Reális a lehetősége annak, hogy a véletlenszerűen választó (léptető) fogyasztó az alperes csatornájára érve a képzettársítás miatt abba a tévedésbe esik, hogy a felperes szolgáltatását találta meg vagy felismeri ugyan a különbséget, de a fogalmi hasonlóságot olyan üzenetként értelmezi, hogy a csatorna a perbeli védjegyhez, illetve jogosultjához kapcsolódó újabb szolgáltatás. Ez különösen akkor életszerű, ha a kábeltelevíziós szolgáltató a csatornakiosztáson változtat vagy a programcsomagba felveszi, illetve abból eltávolítja - lényegében kicseréli - a felek szolgáltatásait. Értékelte továbbá, hogy a felperes több mint egy évtizede utalalom alatt álló védjegyét folyamatosan használja főzős műsorokra tematizált, országos elérhetőségű televíziós csatornája nevéként, e piaci szegmensben hosszú ideig egyedülként. E használat tartóssága, országos mérete és intenzitása a védjegy széleskörű ismertségét alapozza meg, melyet a felperes közvélemény- és piac-kutatási adatokkal, valamint fogyasztói visszajelzésekkel már az ideiglenes intézkedésre irányuló eljárásban dokumentált, a használat mértékét pedig a perben lapauit adatokkal, a piaci szektorról szóló tanulmánnyal, valamint az A... N... adatain alapuló nézettségi statisztikákkal bizonyította. A nemzeti védjegy így igazolt jóhírúsége a megjelölések összetéveszthetőségét fokozó körülmény. Az alperesi védekezéssel szemben rámutatott, hogy ezek a bizonyítékok csak azért, mert nem a keresetindítás időpontjában fennálló, hanem azt közvetlenül, illetve pár évvel megelőzően megvalósult használatot és ismertséget dokumentálnak, nem tekinthetők a jóhírúség bizonyítására alkalmatlannak. Magában az idő múlása nem feltétlenül eredményezi a megszerzett jóhírúség elvesztését. A jelen esetben ilyen nem is valószínű, hiszen a felperes szakadatlanul használja nemzeti védjegyét, arra pedig nincs adat, hogy a 2010-2012-ben már bizonyosan fennálló jóhírúséget azóta bármilyen körülmény lerontotta volna. Az alperes a megjelölést televíziós műsorkészítés, műsorsugárzás és szórakoztatás körében használja, mely szolgáltatások egymást feltételezik és védjegyjogi értelmében egymáshoz is hasonlóak. E szolgáltatások részben azonosak, részben hasonlóak a nemzeti védjegy 41. osztályába

sorolt szolgáltatásokkal és azonosak az uniós védjegy 38. és 41. osztályaiba tartozó szolgáltatásokkal.

Tekintve, hogy az alperes nem kapott engedélyt a felperestől a védjegyekkel összetéveszthető megjelölések használatára, így az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a panaszolt megjelölés televíziós csatorna neveként és domain névként való használatával, e megjelölések alatt szolgáltatás nyújtásával és reklámozással a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. § (2) bekezdés b) pontjába és (3) bekezdés c) és e) pontjába ütközően bitorolja a felperes nemzeti védjegyét, valamint az Európai Unió Tanácsának az uniós védjegyről szóló 207/2009/EK rendelete (Vr.) 9. cikk (1) bekezdés b) pontját és (2) bekezdés b) és d) pontját sértve bitorolja a felperes uniós védjegyét. Ezért a Vt. 27. § (2) bekezdés a) és b) pontjai alapján, nagyobb részt a módosított kereseti kérelem szerint marasztalta az alperest akként, hogy a jogsértés kezdő időpontját a televíziós csatorna 2016. szeptember 26-i elindítását bejelentő alperesi sajtónyilatkozathoz kötötte. Nem adott helyt ugyanakkor a domain név regisztráltatásával kapcsolatos keresetnek, illetve az alperes domain névről való lemondásra kötelezése iránti igénynek kifejtve, hogy a domain név regisztráltatása adminisztratív aktus, ami magában nem tekinthető védjegyhasználati cselekménynek.

A döntés ellen az alperes fellebbezett, ebben elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan részbeni megváltoztatását és a teljes kereset elutasítását kérte.

Sérrelmezte, hogy a felperes a tárgyalás előtt két nappal előterjesztett keresetmódosításában új jogalappal állt elő. Hangsúlyozta, hogy az uniós védjegy oltalmi köre szélesebb, így pl. kiterjed a 38. osztályba tartozó szolgáltatásokra is. Érvelése szerint nem lehetetlen, hogyha már a jogvita elején megemlíti a felperes, hogy ezen védjeggyel kapcsolatos jogai is sérülnek, akkor az ügy megítélése is más lesz az alperes részéről. Kifejtette, hogy mivel a felperes uniós védjegye tekintetében a Pp. 121/A. §-ában előírt kötelezettség ellenére sem próbálta meg a jogvita peren kívüli rendezését, ezért a keresetmódosítást az elsőfokú bíróságnak a Pp. 124. § (2) bekezdés a) pontja alkalmazásával idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítani. Hiányolta, hogy az ítélet nem adja annak indokát, hogy ezen eljárási kifogását miért nem tartotta megalapozottnak. A törvényszék ezzel megszegte az indokolási kötelezettségét, emiatt az ítélet hatályon kívül helyezésének van helye.

Az árujelzők összetéveszthetőségével kapcsolatos ítéleti megállapítással szemben a Fővárosi Ítéltőháza ideiglenes intézkedés körében hozott elutasító végzésében foglaltakkal értett egyet. Hangsúlyozta, hogy a „chili” egy alapvetően csípős fűszerkeverék, illetve fűszernövény, a paprika viszont nem feltétlenül az, már csak ezen köznapis ismeretből is egyértelmű, hogy a két szó nem hoz létre asszociációs kapcsolatot a fogyasztók fejében. Ezt bizonyítja az M... N...a, amely a „csili” főnév szócikk alatt azt tartalmazza, hogy a „chili” elsősorban egy fűszerkeverék és nem egy paprikafajta. Félrevezetőnek találta az IPSOS közvélemény-kutatást, mert noha az címe szerint a „chili” szó asszociációit vizsgálta, ám a feltett kérdések a szó mögötti tudásanyagra, jelentéstartalomra irányultak. Kérdésfeltevése nem alkalmas arra, hogy a két csatornanev közötti konceptuális hasonlóságot igazolja, emiatt gyakorlatilag kódolva volt a paprika kifejezés magas arányú megjelenése. Vítatta azt az ítéleti megállapítást, hogy a válaszadók 56,6%-a lényegében szinonimaként használja a fogalmakat, mert ez a kutatásból nem olvasható ki és ténylegesen sem igaz. Megítélése szerint a helyes kérdés az lett volna, hogy a válaszadónak mi jut az adott fogalomról eszébe, az milyen asszociációs sort indít el benne. Árulkodónak találta, hogy a közvélemény-kutatás azt a kérdést nem tette fel, hogy vajon a fogyasztók összetévesztik-e a „T...” és a „C...” kifejezéseket, holott a pernek ez a tárgya. Visszautalt a 2017. április 27-én kelt

ellenkérelmére, amelyben részletesen bemutatta a gondolati asszociáción alapuló összetéveszthetőség hármass feltételrendszerét. Fenntartotta, hogy ezek egyikének fennállását sem bizonyította a felperes. A gondolati képzetársításon alapuló összetéveszthetőség jogintézményének kifejlődéséről szóló jogtörténeti áttekintést követően a C-39/97 számú Canon-döntésből kiemelte, hogy amennyiben a fogyasztói konklúzió az, hogy az előállítási hely különböző, attól még fennállhat az összetéveszthetőség, viszont ha a konklúzió az, hogy az áruk és szolgáltatások különböző gazdasági társaságoktól származnak, akkor nincs összetéveszthetőség. Sételmezte, hogy noha a felperes meg sem kísérelte annak bizonyítását, hogy a fogyasztók ténylegesen azt hiszik vagy hihetik, hogy a „T...” és a „C...” egyazon vagy azonos érdekkörbe tartozó társasághoz köthetők a törvényszék mégis megállapította ennek a veszélyét. Megítélése szerint a televíziós iparban a fogyasztók számára sokad rangú kérdés, hogy ténylegesen ki az adott csatorna szolgáltatója. Utalt a C-425/98 Marca-Mode-ügyre, ami kimondta, hogy a szigorú értelemben vett gondolati asszociáción alapuló összetéveszthetőség nem része az összetéveszthetőség valószínűségének, vagyis ilyen esetben nem lehet az összetéveszthetőséget megállapítani. A törvényszék ítéletét mégis a szigorú értelemben vett gondolati asszociációra alapozta. Megismételte a védjegyek jóhírűségének bizonyíthatlanságával kapcsolatos korábbi előadását.

Fellebbezése kiegészítéséhez csatolta a felkérése alapján a K... H... cég által 2017 júniusában készített közvélemény-kutatást, amiből kiemelte az általa relevánsnak tekintett és a perbeli védekezését alátámasztó megállapításokat. Álláspontja szerint kitűnik, hogy a „chili” szóról a fogyasztók elsődlegesen nem a „paprika” szóra, hanem annak erős, csípős voltára asszociálnak. A válaszadók 71%-a szerint a jogvita tárgyát képező megjelölések nem hasonlítanak egymáshoz és mindössze 4%-a gondolja úgy, hogy nagyon hasonlóak. Igazolja, hogy a fogyasztók számára a tv csatornák tekintetében nem releváns vagy fontos információ az, hogy ki az adott műsor szolgáltatója. Ezért a televíziós műsorszórás és műsorkészítés körében a gondolati asszociáción alapuló összetéveszthetőség Bíróság joggyakorlatában kimunkált feltételei nem teljesülnek maradéktalanul, mivel a fogyasztók nem gondolják vagy gondolhatják azt, hogy a két tv-csatorna ugyanahhoz vagy gazdaságilag összeköttetésben álló érdekcsoportba tartozik, tekintve, hogy ez az információ ebben a szegmensben nem fontos számukra. hangsúlyozta, hogy a megkérdezettek mindössze 4%-a tudta az előre megadott válaszok alapján a „T...” tv-csatornát a felpereshez kötni.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira tekintettel. Kifejtette, hogy a keresetmódosítás megengedett volt, ezért az elsőfokú bíróság jogszerűen hozta meg érdemi döntését és nem állnak fenn a hatályon kívül helyezés feltételei. Részletesen nyilatkozott a fellebbezésben felvetett alperesi érvekre, a másodfokú eljárásban csatolt K... H... kutatást pedig a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján kérte figyelmen kívül hagyni, de érdemben is kifejtette, hogy az abban foglalt megállapítások nem alapozzák meg az ítélet megváltoztatását. Hivatkozott a Fővárosi Törvényszéknek az alperes „Chili TV” színes ábrás védjegybejelentését elutasító SZTNH határozat elleni megváltoztatási kérelmét elutasító döntése megállapításaira, amelyek lényegi azonosságot mutatnak az ítéleti indokolásban kifejtettekkel.

A másodfokú bíróság a Pp. 253. § (3) bekezdésében foglalt korlátok között bírálta felül az elsőfokú döntést, így fellebbezés hiányában nem érintette a meghaladó keresetet - a domain név regisztrálásával megvalósuló bitorlás, illetve a domain névről való lemondásra kötelezés - elutasító rendelkezéseket, ezért ebben a részében az ítélet jogerőre emelkedett.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást teljes körűen feltárta, abból a bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti helyes mérlegelésével, eljárási hiba nélkül jutott arra a következtetésre, hogy a „C...” megjelölés panaszolt használatával az alperes megsértette a felperesnek a perbeli „tv paprika” védjegyeiből fakadó kizárólagos jogait, ezért a Vt. a 12. § (2) bekezdés b) pontja, (3) bekezdés c) és e) pontja, valamint a Vr. 9. cikk (1) bekezdés b) pontja, (2) bekezdés b) és d) pontja értelmében alappal léphetett fel a bitorlás megállapítása végett. Döntésével és indokaival a másodfokú bíróság egyetértett, kizárólag a fellebbezésben foglaltak miatt az alábbiakat fejt ki.

Eredménytelenül tartotta a határozat hatályon kívül helyezését megalapozó oknak az alperes azt a körülményt, hogy a felperes a tárgyalás előtt két nappal módosította keresetét. A felperes helyesen érvelt azzal, hogy mivel az alperes érdemi ellenkérelmét 2017. április 27. napján terjesztette elő, így 2017. május 8-án a kifogásolt keresetmódosítás a Pp. 146/A. § (1) bekezdésében megadott 30 napos határidőn belül került benyújtásra és az a megengedett módosítás körébe esik, hiszen az érvényesített jog ugyanabból a jogviszonyból ered. A felperes a védjegybitorlás alapjául azért jelölte meg egy további védjegyet is, mert az alperes a nemzeti védjegy oltalmának használat hiánya miatti megszűnésének megállapítása iránti eljárást kezdeményezett és ennek jogerős befejezéséig a per tárgyalásának a felfüggesztését indítványozta, ami az eljárás elhúzódásához vezethetett volna. A per a felperes „tv paprika” nemzeti védjegye sérelmezett használata miatt indult, amit az alperes a peren kívüli felszólítás ellenére nem hagyott abba. Erre tekintettel súlytalan az a fellebbezési érvelés, hogy az alperes esetleg másként vélekedett volna, ha a felperes már a jogvita elején megemlíti, hogy egy másik „tv paprika” védjeggyel kapcsolatos jogai is csorbulnak, és nem sérült a Pp. 121/A. §-ában előírt kötelezettség sem, így alaptalanul hiányolta az alperes a Pp. 124. § (2) bekezdés a) pontja alkalmazásának hiányát, továbbá, hogy erre külön nem tért ki az ítélet. Arra is helytállóan mutatott rá a felperes, hogy az alperes tanácselnöki felhívásra úgy nyilatkozott a tárgyaláson, hogy a keresetmódosítás tekintetében is érdemi ellenkérelmet terjeszt elő és nem a tárgyalás elhalasztását, hanem ítéletet kért. Ily módon az elsőfokú bíróság jogszerűen járt el, amikor érdemi döntést hozott és nincs helye a határozat hatályon kívül helyezésének.

A másodfokú bíróság mindenben osztotta az elsőfokú bíróságnak az árujelzők összetéveszthetősége körében kifejtett indokait. A fellebbezéssel szemben azt hangsúlyozza, hogy lényeges többlet tényállási elemnek kell tekinteni azt a körülményt, hogy az ideiglenes intézkedés elbírálásához képest, amikor is a vizsgálat a valószínűsíthetőség szintjén folyt és nem volt semmilyen információ arra nézve, hogy az átlagos magyar fogyasztó az idegen nyelvből átvett chili kifejezés jelentésével milyen mértékben van tisztában, a perben a felperes olyan bizonyítékkal szolgált, ami világos eligazodást nyújt ebben a tekintetben.

Az átlagfogyasztó nem elemzi tudatos alapossággal az elé kerülő árujelzőket, ezért amennyiben olvasás során és hangalakban egymástól teljesen eltérő megjelölésekkel találkozunk nem merül fel azok összetévesztésének a veszélye, és nem juthat arra a téves feltevésre, hogy a különböző megjelölésekkel ellátott egyébként azonos vagy hasonló áruk vagy szolgáltatások származása azonos is lehet. Nyilvánvaló, hogy a „tv paprika”, illetve „TV PAPRIKA” és a „Chili TV” szókapcsolatok domináns „paprika”, illetve „PAPRIKA” és „Chili” elemei vizuálisan és fonetikailag teljesen különbözőek, ezért a kérdés arra korlátozódott, hogy a bírói gyakorlat által kimunkált vizsgálati rendszer harmadik szempontja szerint, azaz konceptuálisan miként viszonyulnak e szavak egymáshoz. Tekintve, hogy a tartalmi alapon álló összeütközés akkor áll fenn, ha a megjelölések jelentéstartalma minden további gondolkodás nélkül egyértelműen vagy lényegileg azonos spontán gondolatokat ébreszt a fogyasztóban, ezért nem értett egyet az ítéletábrla a fellebbezésnek a 2017. áprilisi IPSOS közvélemény-kutatás kérdésfeltevésének megfelelőségét bíráló felvetésével. Az ügyben nem annak volt döntő jelentősége, hogy ténylegesen mi a „chili” kifejezés egzakt jelentése,

hanem hogy ennek hallatán vagy láttán milyen lehetséges gondolatok vetődhetnek fel a fogyasztóban. Ugyanis a tartalmi hasonlóság vagy egyezés vezethet az esetleges tévedést megalapozó asszociációra, ami egymagában egyébként nem eredményezhet összetéveszthetőséget az Európai Bíróság C-251/95. számú Sabel-Puma ügyben kifejtett érvelése alapján, ami szerint az asszociáció nem alternatívája az összetéveszthetőségnek, csupán arra szolgál, hogy annak terjedelmét meghatározza. Ezért adott esetben közömbös az a fellebbezési hivatkozás, hogy a „chili” szónak valójában a csípős fűszerkeverék, illetve fűszernövény a pontos jelentése.

Az elsőfokú bíróság megfelelően értékelte az IPSOS kutatás eredményeit és tulajdonított döntő jelentőséget annak az információnak, hogy a megkérdezettek 94,8%-a válaszolta a paprikát a „chili” kifejezés jelentéstartalmát kutató kérdésre, okszerűen következtetett arra, hogy a „chili” és a „paprika” kifejezések egymással elválaszthatatlan fogalmi egységben állnak, továbbá hogy a válaszadók több mint fele (56,6%) lényegében szinonimaként használja őket. Mindezek alapján aggálytalanul kimondható, hogy az átlagos magyar fogyasztó tudatában a „chili” kifejezés minden további gondolkodás szükségessége nélkül felidézi a „paprika” szót, ami megalapozza az érintett szavakat dominánsan magában foglaló, szembeállított megjelölések védjegy törvényben tiltott összetéveszthetőségét, amit tovább erősít, hogy az alperes éppen a nemzeti védjegy árujegyzékének 41. osztályába sorolt szolgáltatásokkal részben azonos, részben hasonló és az uniós védjegy 38. és 41. osztályaiba tartozó szolgáltatásokkal azonos televíziós szolgáltatások körében használja a kifogásolt megjelöléseket, domain nevet. Egyebekben a másodfokú bíróság csupán visszautal az ítéletnek a megjelölések összetéveszthetősége körében kifejtett helyes érveire, azok szükségtelen megismétlése nélkül. A másodfokú eljárásban a Pp. 235. § (1) bekezdésében foglalt tiltó szabály miatt nem lehetett figyelembe venni a beszerzett K... H... kutatást, mert az alperes nem volt elzárva attól, hogy a tárgyalás elhalasztását kérve ezzel a lehetőséggel már az elsőfokú eljárásban éljen, ezen mulasztása a fellebbezési szakban már nem pótolható. Ennek okán az ítélet tábla nem értékelte a csatolt kutatás megállapításait.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítélet tábla sem a határozat megváltoztatására, sem hatályon kívül helyezésére nem látott indokot, ezért a Pp. 253. § (2) bekezdésének alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését helyben hagyta.

A fellebbezés eredménytelensége folytán a Pp. 239. §-a és 78. § (1) bekezdése értelmében az alperes köteles megtéríteni a felperesnek a másodfokú eljárással felmerült költségét, ami a képviseletét ellátó ügyvéd áfával növelt munkadíjából áll, ennek mértéke a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdésein, illetve 4/A. § (1) bekezdésén alapul. A felperes a költségét illetően megbízási szerződést vagy számlát nem csatolt, igazolás hiányában az igényelt 250.000 forint + áfa nem volt megítélhető, a másodfokú bíróság a pertárgy értékére és a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységre tekintettel a másodfokú perköltséget 50.000 + áfa összegben határozta meg.

Budapest, 2017. december 12.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bíróági ügyintéző